

В 4. Реализиран авторски продукт в областта на изкуствата (филм, спектакъл, изложба, концерт и др.)

Запис от фестивално изпълнение на **спектакъла „Play Your Змей“** – мюзикъл на 4-ти празници на младежкото театрално изкуство – награда за най-добър авторски спектакъл; сценична версия, адаптация; режисура; автор на голяма част от текстовете на песните;
<https://youtu.be/GBQgbvDhv64> Представлението има редица награди, но касаещи авторството на Красимира Иванова са двете награди от 4-ти младежки театрален фестивал на смеха гр. Пазарджик – за най-добър спектакъл и за найоригинално творческо решение, както и наградата за най-добър авторски спектакъл на 6-тите празници на младежкото изкуство в гр. Бургас и третата награда за младежки спектакъл на 12-ти национален фестивал на любителските театри с международно участие „Каварна 2009“; спектакълът има отличия и за актьорите; отличен е на Областния етап на Научната конференция „Училището – желана територия на ученика“ на МОН, и е реализиран с тази подкрепа, подкрепен е и от Столична община, но се разви като самостоятелен спектакъл, който дълги години се игра като професионален такъв и имаше многобройна публика. Той ми донесе и специалната грамота на 22-ро СОУ за всеотдайността и професионализма, проявен при работата.

Запис на **представлението "Родители"** в ПУ "Паисий Хилендарски"

<https://youtu.be/fv4YM9JBXvs>

Представлението целеше максимална самостоятелна изява на студентите от 2-ри курс АДТ в ПУ, както и специфичното им запознаване с разнородни, вкл. и класически текстове като тези на Хайтов и Ивайло Петров. Работата с различни жанрове, вътрешната пластичност и органичност при материали, които са далеч от житейския им опит бяха целта, която прерасна в спектакъл, на който се наслади и многобройната публика в театъра на университета.

Запис на **представлението „Чикаго“** – мюзикъл; сценична версия, адаптация; режисура; автор на текстовете на песните;

<https://youtu.be/GpNNPR4I-kw>

Подобно на гореописания спектакъл, подходът беше с педагогически уклон – максимална индивидуална изява, съчетана с работа върху песни и танци.

Запис на репетиции и **представление** на **„Предложение“** – спектакъл на МТФ Юния върху А.П.Чеховата пиеса; режисьор;

/запис на CD/;рецензия;

Спектакълът се радваше на зрителски успех, беше селектиран на фестивала във Велико Търново и целеше да докаже, че верният на автора подход далеч не е остарял и може да се съчетае с изобретателност и да е достатъчно въздействащ.

Запис на спектакъла „**Когато розите танцуват**“ по Валери Петров – спектакъл на МТФ Юния; режисьор; /запис на CD/; Спектакълът поставя в малко по-различен контекст обичаните драматични текстове на Валери Петров – през подход напомним театър в театъра се търси още едно измерение на съвсем не непознатите сценични тъжни шеги.

„**За възможността да се живее**“ – документален филм-портрет на режисьора Юлий Стоянов; сценарист; /линк за гледане на филма/; премиера на фестивала на СБФД; https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=iSaEgTKtAnE&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0qSXvlxVLIEMAVXvDTv8OYk_YS_uVh8viskeiwSc3PhnUfvt1WnPFAPk

„**30 години по-късно**“ - документален филм – сценарист; /запис на DVD/

Филмът събира спомените и преплита незабравимите моменти, мечтите, носталгията на бележити режисьори, критици, оператори – какво е значело да учиш любимото си изкуство.

Г

Монографията „Успехът на музикъла в киното и театъра“;

ISBN 978- 619-70-6460-5; издат. „Световит“, София;

Монографията с обем 210 стр. е изследване върху факторите за успеха на музикъла в киното като психологически, социокултурни и жанрови предпоставки. Разгледани са националните особености, влиянието на масовата култура, авторския подход, както и преходите на култовите заглавия от игралното кино към театъра и обратно, също и връзките с анимацията. Преходът от литературно произведение към сценично и екранно също е отделен аспект на разработката.

Статии публикувани преди защита на докторска дисертация: 2015

„**Конфликтът в драматургията на Стиндберг**“

в сборника „Огуст Стриндберг и XXI век“ университетско издателство „Св.Кл.Охридски“, 2014; ISBN:978-954-07-3460-6;

Как се позиционират подходите към анализирането на конфликта при Стриндберг – през психоаналитичните методи, Сонди и Брустийн, Ясперс, марксистката литературна критика и феминисткият анализ. Въпросният кратък обзор върху типичните подходи към конфликта при Стриндберг води до трансцендентна субективизация в полето на колективното несъзнавано - картината на подходите да се обогати с Юнгианска гледна точка.

“**Addiction and Culture - Addiction to Art as a Theme in the Dramaturgy and Literature**”; International Arts and Science’s Student Congress Faculty of Arts and Sciences; ISBN: 978 -975- 6760- 64-2

Addiction to art is a very ancient theme that was revealed by so many art forms - from the ancient Greek myth, telling about the addiction of Pygmalion, till the recent masterpieces. And not only in valuable and mainstream works but also in works such as "Pygmalion and Galatea an Original

Mythological Comedy" - the blank verse W.S. Gilbert's in "Pygmalion and Galatea, an Original Mythological Comedy". This presentation follows its evolution, transformations, variations through the ages in the abiding and immortal pieces of art. From Shakespeare's theme in Hamlet's monologue "What's Hecuba to him or he to Hecuba, // That he should weep for her..." through "Don Quixote" by Miguel de Cervantes and Alexander Pushkin's play "Mozart and Salieri"; from Gustave Flaubert's debut novel "Madame Bovary" till Jean Cocteau's movie "Orpheus" /1950/, in Bob Fosse's film "All That Jazz" /1979/ and "Mephisto" /1981/, directed by Istvan Szabo. Woody Allen's film "The Purple Rose of Cairo" /1985/ as well as "The Legend of 1900" - by Tornatore /1998/. And "Frida" /2002/, directed by Julie Taymor. Also "The Pianist" - a 2002 biographical war drama film directed by Roman Polanski; and plays as "Kiki Van Beethoven" by Eric-Emmanuel Schmitt and "The Double Bass" by Patrick Suskind and some other important examples from theatre and cinema history will be analysed by making comparison with the aspects in the literature. The theoretical explanation of this phenomenon will be sought in Sigmund Freud's view about sublimation in the analytical psychology or Jungian psychology.

„Манипулативните механизми на националната идеология в българската театрална и кинодраматургия“; Годишник на НАТФИЗ “Кръстьо Сарафов”, 2014, стр. 50-57, ISSN 1310-7151

Мета-та на предразсъждането и стереотипизирането, а именно – архетипите или онези психологеми, които обясняват защо архаичните качества се държат толкова по-консервативно и упорито, колкото по-стари са. Развита е хипотезата, че формирането на национално самосъзнание е невъзможно без архетипните структури като въздействащи (подсъзнателно) безотказно винаги и навсякъде.

Статии публикувани след защита докторска дисертация

„Националната идеология през призмата на драматургията“

Академичното сп. Orbis Linguarum (Езиков свят) (ISSN 1312 – 0484 / ISSN 2603-4026 (Online) /предстоящо излизане/ 2023

Статията е част от по-голямо изследване върху имаготворните механизми, заложили в драматургията, с цел да се подчертае необходимостта на мета-теоретично ниво да се контролират всички корелати на понятието „етническа принадлежност“ - чрез естественото бивалентно изграждане на жизнения свят: „Наше-Друго/Чуждо“, чрез основните етно-конституиращи фактори - религия, език, националност. Необходимостта идва от установеното в продължение на десетилетия изкривяване на адекватността на имаготворните нагласи - проблем, от който се възползва националната идеология. Целта на цялостното изследване е да покаже, че несъзнателният поток на примордиални образи, проектирани върху „Другостта“ в никакъв случай не е безобиден признак на творческа активност. Ако се оставят несъзнателно вплетени в наративите за масова комуникация, националните и подобни идеологии се възползват не винаги коректно и хипертрофират качеството на стереотипите (свързани с „другостта“) да бъдат „дълготрайни“. Представената в статията част е само подстъпът към анализа на съдържанието, базиран на архетипите на Юнг, който не е показан тук. Тази статия води до юнгиански анализ на стереотипизирането и предразсъждането – тяхната същност, аспекти, позиции. Тук се търсят основни принципи и механизми на действие (по отношение на

„другостта“) на националната идеология. Разглеждат се на сравнителен принцип примери от българска, руска и американска драматургия

„Трансформации на конфликта в модерния драматургичен текст. Аспектът на междутекстовите взаимодействия при мотива за Одисей“ /2017/

<https://philol-forum.uni-sofia.bg/transformacii-konflikt-moderen-dramaturgichen-text/>

Трансформациите на конфликта в модерната драма са разгледани през призмата на интертекстуалността, търсени са по линията на базисни за модерността сблъсъци. Кризата на идентичността, променените параметри на противопоставянето Аз – Другия /Чуждия/ са проследени при мотива за Одисей чрез емблематичния аналитичен труд на Шютц „Завръщащият се у дома“. И през типична за модерността парадигма – драматургията на въпросното време, претендирайки, че е избягала от традицията, всъщност страда от невъзможността да се завърне в нея и това провокира редица конфликти. Наследеният от Античността образ на Одисей е изключително „удобен“ за изграждане на конфликт, защото той носи т.нар. бинарни опозиции: приятел – враг, живот – смърт, минало – бъдеще.

„The Success of the Film Musical – Psychological and Socio-Cultural Prerequisites of the Usage of Music in the Audience`S Favorite Genre“ /2019/

[https://conf.uni-ruse.bg/bg/?cmd=dPage&pid=proc19-6.3 FRI-2.205-1-AS-01 ISSN 2603-4123 \(online\)](https://conf.uni-ruse.bg/bg/?cmd=dPage&pid=proc19-6.3 FRI-2.205-1-AS-01 ISSN 2603-4123 (online))

Статията използва гледната точка на психологията на възприятието, музикотерапията, социологията на културата, за да обясни трайната популярност на филмовия мюзикъл. Неизменният успех на жанра се дължи и на специфичната способност на музиката да настройва човешката психика по определен начин. Използването ѝ като мнемоничен механизъм, като подсъзнателен механизъм за пробуждане на чувства и асоциации и т.н. показва как работи като пряк път към върховете на боксофис класациите.

„Българската кино и театрална драматургия - лакмус за широкотиражираното на интеркултурна сензитивност“

в сборника „Образование и изкуства: Традиции и перспективи“ ISBN: 9789540750613 /2020/

В условията на нестихваща глобализация, на повсеместното нарастване на мултикултурните общества, е необходимо на всички нива на тиражиране на културни ценности да се акцентира върху осъзнаването на потребността от интеркултурен диалог, върху авторефлексивния подход спрямо културните различия. Разпознаването на механизмите на стереотипизирането при възприемането на етнически, полови, национални и т.н. идентичности би могло да стане интригуващо и достъпно, ако се залага осъзнато от творците на кино и театралната драматургия. Впрягането на емоционалната информация, която специфични произведения на кино и театралното изкуство дават, лесно може да се канализира по посока на интеркултурна сензитивност и да ръководи мисленето и поведението на винаги разнородната по състав публика. Стойностните творби рядко се плъзват по най-малкото съпротивление, използвайки напр. етническите стереотипи на всекидневната култура. Но националната идеология дори в

Обичайно изучаваните творби често работи прикрито чрез взаимните етностереотипи; светът на комерсиалното кино, телевизията и рекламата пък активно използват и полово-ролеви, социално-групови и т.н. стереотипи. Пресечната точка на националната идеология и комерсиалния подход са поле опасно минирани против интеркултурната сензитивност и ролята на креативно настроените сценаристи и драматурзи е именно в това да развенчаят въпросната опасна зона.

„Психодрамата като допълващ метод при обучението на студенти в сценични специалности“
в сборника „Образование и изкуства: Традиции и перспективи“ ISSN 2738-8999 /2021/

Психодрамата би могла успешно да се приложи като допълващ метод при работа със студенти, изучаващи актьорско майсторство за драматичен театър, режисура, хореография и т.н. Психодрамата би съдействала да разпознават и „предизвикват“ в полза на сценичния образ потиснати чувства и би послужила за задълбочена разработка на всеки образ, който бъдещите режисьори се налага да накарат да „оживее“ в спектакъла. Тя би развивала въздействаща експресия при много от специалностите в театралните академии. Би обогатила процеса на импровизация. Освен това ги прави по-креативни, поартистични, по-ефективни по-цялостни личности.

„Приложение на юнгианския подход и знакови социологически изследвания при преподаване на драматургия за музикален театър“

в сборника „Образование и изкуства: Традиции и перспективи“ ISSN 2738-8999 Стр. 655-674 /2022/

При преподаването на драматургия за музикален театър изключително полезно се оказва използването на основните идеи на К.Г.Юнг за символно и митологично сходство между различни култури, както и прилагането на знанието за универсалния фонд, чрез който се генерират архетипни образи и символи към анализите на емблематични мюзикъли, опери, оперети. Установяването на типични повтарящи се архетипни образи като Сянката, Анимата, Анимуса, Персоната, както и на Детето, Учителя, Героя, Трикстера, Антигероя се свързва с популярността на въпросните музикалнодраматургични творби. В добавка се използва и разработката на шестте героични архетипа от Каръл Пирсън. Подходът се прилага и чрез откриването на неизменното присъствие във въпросните творби на архетипни мотиви като мотива за инициацията, мотива за носталгията по изгубения рай. Към тях се надграждат и анализите на Едгар Морен за масовата култура като начин за разбиране на тенденциозно комерсиализирания подход при писането на съвременна музикална драматургия – системата на звездите, рекламата, еротиката, насилието, щастливия край и др

“Psychodrama Methods in Working with Students Studying Drama Theatre Acting“

„UNATC Journal of Drama Teaching“ Nr.5/2019

<https://unatcjournalofdramateaching.files.wordpress.com/2019/12/articol-krasimira-ivanova.pdf>

The article deals with the application of psychodrama methods in working with students studying Drama Theatre Acting. How psychodrama can help to overcome the barriers to extroversion, how useful it can be to create a constructive working atmosphere in the class of beginning actors; how it can be used in the approach to the role of the stage "Me" in the proposed circumstances" and to provide a basic mechanism for analysing each role in their future acting careers. The psychodrama would assist actors in recognizing and experiencing depressed feelings and would serve for in-depth analysis of any image they have to embody on stage, in addition to developing full and free expression. It also fosters spontaneity, which underlies improvisational approaches. The director of the spectacle, as well as the artistic director of the acting class, is in the position of the group leader in the psychodramatic process. Each of the actors could be the protagonist of the process, but it would be especially valuable for the actors playing the lead roles in the play. The psychodramatic approach helps beginning actors to accumulate material in the direction of realistic mise-en-scene and authentic body language. It also makes them more whole-hearted, more complete persons, more productive and integrated. But there are dangers, of course.